

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a noslogi sve pokvaru" Nar. Posl.

Predplata s poštarskom stoj 2 for., a soljsko 50 narč. za pol godinu. Izvan Caratino viša poštarsina. Tidje so najsto najmanje 8 soljskak. To su voljni, da im list saljemo svim ukupno pod jednim zavojem i imenom, datim doma za 70 novč. na godinu strakona. Novč. so salji kroz poštarsku "Našučnicu". Ime, prezime i nazivlja Pošta, valja jasno označiti. Kada List nedostup u vrijeme, neka to javi odpravniku u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarsina, napisat izvana Reklamaciju. Tko List prima i drži, ako je pošton, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

nalazio se

Tipografija F. J. G. di C. Anati, via della Zecca, N. 7.

Pismo se salju platjeno poštarsku. Vesti, dopisi i drugi spisi štampani se u celosti ili u izradu, naime prama stvori vrijednosti i smjera ovega Listu. Ne-dopisani se dopisi neoptrobljuju. Osobni napadani u listu sakranno stvari podnizano mjesto u utoru Listu. Pričekana so pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglašaji od 8 redaka stoje 60 novč. a svaki redak surađe 6 novčića; ili u slučaju oporavljana po što so pogodo oglašnik i odpravnik. Dopisi so neotražuju. Uredničtvo i odpravnik, osim izvarednih slučajova, nedopisuju, nego putem svoje Listnice.

ISTRANI BRATJO!

Na 30 junija, drugi dan za Petrom, biti će izabrani zastupnici vanjskih občina istarskih za državni sabor u Beč. Izabirati će ih Vi po onih poštovanih ljudi, koje zato na komunskoj loži već ste odlučili ili ćete odlučiti. A koga da u Beč poslati?

Evo teće šesta godina što su prvi izbori bili. "Naša Sloga" vam je preporučila ljudi vaše krvi, prijatelje vaše svete vjere i žarki ljubitelje sladkoga vam jezika hrvatskoga ili slovenskoga, ljudi koji bi za svetu krunu cesarova krv svoju proliši, ljudi koji sve tudje poštaju, al svoje ljube. I ćujte! Kako smo mi preporučivali, onako je bilo. Jednoga ste poslanika u Pazinu, Voloskom, Lošinju i Krku složno si priborili i u Beč ga poslali. A za malo glasova bio bi i drugi premogao.

U tih šest godinah mi smo hvala Bogu lijepo napredovali. Domu smo poslovali u korist narodne stvari koliko je koji znao il umio. Dobili smo pravice hrvatskemu i slovenskomu jeziku na učiteljstvu u Kopru, priborili smo si koju hrvatsku školu, razbistriši smo nekim sudovom misao o porabi hrvatskog jezika, spoznali smo se sve više i više, i med neukin i vjeckove zapušćenim narodom puce svest, diže se nauka i spoznanje.

Dok smo mi tako domu radili, u Beču je sjedio u državnom saboru čovjek, naš poslanik, koji nijedne prilike nije propustio, da nebi spomenuo naše jade i nevolje. Velik dobitak, što smo ga po njem dobili je to, da je svjet čeo za naš rod i za misli i potrebe naše.

A tko je taj izvoljenac naroda, koga danas izložena Istra pozdravlja svojim poslanikom? Presvjetiji gospodin

Dr. DINKO VITEZIĆ
savjetnik u Zadru.

To je naš skupni dosadašnji branitelj, to je naš uzdanik! U kom još narodno sreće bije, njemu će svaki dati svoj glas.

Stanovnici Voloskoga, Pazinske i Lošinjskoga kapitanata ćujte!

Mnogo i mogućih protivnika imati će naš Vitezic. Ali tko može složnu vašu silu razbiti? Danas pomislite da ide za to, hoće li u Beč poći čovjek, koga vanjski puk u Istri želi, ili neće. Puk zeli Vitezic i on da bude naš poslanik u istočnoj Istri.

Istrjanci kapitanata Kopra, Poreča i Pule!

Po dogovoru s mnogimi vašim domorodci i po poštenu duši našoj evo Vam na krilo hitamo jabuku na našoj zemlji u raslu. Primitate ju! U Kopru, Poreču i Vodnjanu svi kao jedan dajte svoje glase, da bude Vaš zastupnik Veleučeni gosp.

ANTUN KLODIĆ
zemaljski školski inspektor.

On je čovjek našega roda, pripomogao je već dosada našemu jeziku do časti, i još će od sada bolje, kako nam je tvrdio obećao i mužku besjedu dao. A ovakovi, znajte, nelome luhko vjeru, koju zadaju.

Ministar Tase obećao je, da se cesarske oblasti neće mješati ni za dobro ni za zlo, samo će svoju službu obavljati! Pravo je! Nikakove sile, nikakova pritiska, neka narod svoju punu volju izreče.

Za tršćansku okolicu i za gradove oznaniti ćemo našega čovjeka u dojdućem broju. On će težko predobiti, ali valja pokazati, da se borimo za načelo, pak gdje nas je makar deset, pokazat ćemo da svojom glavom mislimo.

Istrjanci! Spomenite se neumirologa pjesnika: Tudja majka ima svoje, nepoznaje jede tvoje, tudja ljubav ljubi svoga. Preporučeni ljudi i vaši odabranici bit će Vam na čast. Njih birajte, ali svi birajte njih. Tako ćemo našim protivnikom pokazati da smo jaki, jer smo svi jedne misli. Živio Cesar, Živili Hrvati i Slovenci Istre!

U Trstu 16 junija 1879.

Polit. Družtvo „Jedinost“ i „Naša Sloga“.

HRVATSKE NARODNE PJESENJE IZ ISTRE.

LXXXII.

Ljetopisca.

(Iz otoka Cresu)

Oj divojko ču si tako ljeta,
Fazi da te naranaža rodila,
— Nije meno naranaža rodila,
Ner me majka u gori umila;
Bura mi je zibalčina bila,
Vali su me po moru valjali,
A ribari va mrežu lovili,
— Misili su da sam i ja riba;
Ja sam bila mlada divočica.
Priobčio p. Petar Bogović ml.

LXXXIII.

Pravda.

(Iz otoka Cresu)

Konja jaše i boga moljače,
Da mu bog da dobru sruči nači,
Dobru sruči od mira divočku.
Namiri se na mladu divočku,
Mili bože ovo je srča moja
„Srča moja od mira divočku!
„Daj mi mlada jedan vez zeleni“.
„Neda ti ja čanko nijednoga“.
„Ako odjašem dolika od konja,
Zeti ču ti jedan vez zeleni,
Ljubit ču ti dva lica rumena“.

On odjasa dolika od konja,
I joj vrzmo jedan vez zeleni,
Ljubil joj je dva lica rumena.
Jos ga mlada na pravici zvala,
„Sudi pravdu Šibenska gospoda“.
Sudila ju, odsudila ju je
„Komu venec, tomu i divočka“.
Aj proklijeta Šibenska gospodo,
Kada si mu pravdu odsudila
„Komu venec, tomu i divočka!“

Isti.

LXXXIV.

Ptičiči.

(Iz otoka Cresu)

Tiće se pojiv mi jedan glas,
Povij mi jedan glas od dragoga moga,
Od dragoga moga ki je na daleko,
„Ča se ne spominja, da on dragu ima
Ko on dragu ima, ja imam dragoga
Pak mi nemaram jedan za drugoga.“

Isti.

LXXXV.

Cudan brod.

(Iz otoka Cresu)

Bože živi Jelačića Bana
I njegovu sabiju od međedana,

S koju siče svim Majorom glave!

Svi Majori da bi — — —

A Hrvati da bi poživeli,

A Benećem da bi oganj dali!

Evo ti je četrnaest godina

Na hiljadu i osam stotina

Pokle su da Bneći sagragoj;

Ni takova broda nutar bilo.

Jarbuli od jelje zelenje,

A lantine od kute baščika,

A paragi od suhogra zlata,

A vesalci koji je vranec,

Mornarići mlade divočice,

Kapitai crne udovice

Udovicama polin za kosami

A divočicama drobna mažurana.

A do jutra dušicu spustila.“

Kad je prišao na pol ravna polja:

„Pomož Bože i diva Marija,

Da ja pridev u Angeline dvore,

Kad je prišao v Angeline dvore,

Na dvore jo Angeline majka,

Jednom rukom dvori pomača,

Drugom rukom suze otrajaš.

(Govori joj Vojevoda Janko.)

„Dobar dan ti Angeline majko“

„Bog te sprimi vojvoda Janko.“

Kadi ti Angjela divočka?

„Gori ti je va treće kamari

Na skrinje (je) sprjeda*) rukama

Stoč (ti) je bilo plutno tkala,

Na zoru je glava zaboliila,

A do jutra dušicu spustila.“

(Govori joj vojvoda Janko)

„Ja ti toga neverjam majko“

„Ko ti meni neveruješ Janko,

Pošedi se do treće kamare“

(Kad je pridev do treće kamare),

Va kamari Angjela divočka.

(Sprgovori vojvoda Janko)

„Bora vami verni slugo moje,

Spodajtemi malo hladne vode,

Da je mladoj na srdače,

Da bi mi se sprobudila mlada.“

Nit-mu diše nit mu s'okom miče. —

„Bora vami verni slugo moje

*) sprjeda — sirsusima

Vojvoda Janko i mlada Andjelija.

(Iz otoka Cresu)

Zenio se vojvoda Janko,

Zenio se krute da daleko,

Za jedini Angjela divočku,

Majka hrcici lepo besedila:

„Kako ćeš mo hrcico ostaviti.“

„Teško, mučno, mila majko moja,

Vi ćete mi lepo besediti,

Da sam sinoč bilo plutno tkala,

Zorom me je glava zaboliila,

Očitovanje.

Podpisani prosim uljedno sve one izbornike, koji bi u Pazinu, Voloskom Lošinju i Krku morda bili dali svoj glas za mene, neka ga daju dosada njemu svomu zastupniku *Dru. Dinku Viteziezu*, jer je on po mojoj misli posvem dobro branio pravice onih krajevali.

Zajedno pak izjavljam, da sam pripravni primili ponudjeno mi poslanstvo za Beč, ako me izvole seoske obćine zapadne Istre na biračištih u Kopru, Poreču i Vodnjanu.

Trst 16. Junija 1879.

Anton Klobič s. r.

Očitovanje.

Slavnoumu Uredničevu lista „Naša Sloga“

Prosim javite u dojdućem broju vašega velecijenjena lista, da je puka laž i izmišljatina, glas, koj se je kako čujem, prosuo po Kastavčini, da sam ja Breznom učinio prošnju na cesara proti Kastavcem, te jih predvodio pred cesara i oni jih zagovarao. Izazivam svakoga, koj to kaže, neka mi dozake.

Dr. Dinko Viteziež s. r.

(Telegram iz Zadra 14. junija)

DOPISI.

Iz Kastva.

(O izborih). Naši ljudi su dobili pisma, u kojih jim se neki prepisuju, da bi jih izabrali u Beč.

Neki *Coglevina*, i. r. professore d' Universita" u Beču pisao je talijanska pisma. To je dosta, da ga ni nespomijemo više.

Drugi je politički komesar, upravitelj naše obće gosp. *Simzig*. Evo vam pismo, kojim se on prepisuju: (Mislimo, da ga netreba štampani. *Ostalo o g. Simzigu izpuštamo, jer nam je juče telefonom javio, da se više neću mijte za poslanstvo. Ur.)*

Mi na provu nećemo birati. Dr. Viteziež je *nas svih* mužki branjo u Beču. Da nije mogao svakomu kuću pozlatiti, to smo i prvo znali, ali toga neće ni drugi nijedan. Mi ćemo birati Vitezieža a drugoga nikoga, ni ja, ni moj brat, ni moja brata brat, ni sudac Kinkela, ni nijedan do vragu tegu!

Iz Žminja.

Piše nam prijatelj, da je dne 7. o. m. ono obćinsko zastupstvo odlučilo, da se od sada unapred protokoli

sjednice imaju pisati hrvatski i da skola ima biti hrvatska. Živili naši vrli Žminjevi i njihova probudjena hrvatska svest!

Isti dopisnikjavlja, da je u onoj okolici sve za Vitezieža. O drugom koncu neće ni da čuju. I ta valja! Sano mužki na izbore, da bude rođenčić. Isti dopisnik piše nadalje: Neki gosp. Giovanni Simzig bivši nekada komesar u Krku, sad upravitelj obćinski u Kastvu piše u Žminju, da mu je bila ponudjena kandidatura za zastupnika ovih seoskih biračica na carevinsko veće, i s toga da se Žmijacem priporučuje. Pitamo Gosp. Simziga, tko Vam je ponudio našu kandidaturu? (*Ostalo izpuštamo. Gospodin nije više kandidat. Ured.*)

Iz srednje istre.

(Ovo pismo našeg samoukoga kmela, štamparamo posverma kako je pisano.)

Meće mi se na pamet, da sam bija prisutan u Pazinu na izborih nazad šest godina kad se je birao naš zastupnik *Dr. Dinko Viteziež*, ali žaliboze mislim, da takovogera nereda nije bilo u svoj našoj carevini što i kako je bilo u Pazinu na lice svim oblastim.

U sobi, kadi se je biralo uz birače bila je soba puna raskalašenih mladića, od kojih jedni su bili postolari, a drugi drvodelci, i suviše jedni smajdari, a drugi najviše zjajale prodavci; i svi ovi su tako ružno postupali s onimi siromasnimi biračima, koji su samo glasovali za Vitezieža, da je bilo, Bože moj, čudito se, a ne da bi jimi bija koji samo jednu prigovorija ili pripricija.

Izborniku tadašnjemu pokojnomu Gregoriću, župniku Tinjanjskomu, i izborniku P., postedilli i namazali su s nikim mazilom, što zovu bijaka, njihove nove i cijene kabanice, a ostale druge ružili sa psovskama i s ostalim drugim ružnim govorjenjem kakovo nije vredno ovde ni pomenuti. A mnoga Pazinska gospoda sva na okolo je stala ponabada kako i koze po stjenah, i koji nikoga su hinili a nikoga su strasili, da se je već bija takov metež ddogodila, kako skoro i na bojistiju.

Nistar odnimanje sve ovo sam tija ove napomenuti jer kako obaviesljeni po „Našoj Slogi“ nam se približiva u hitro opet jedan takav dan izbora, ali žaliboze nebiti tija reč, kako isto neću verovati, da bi nam se i sada dogodilo onako pod nadzorničtvom ovoga sadašnjega e. k. katarskog glavara (neće se dogoditi i nesmije se dogoditi). Ur.), jer sadašnji e. k. katarski glavar u Pazinu kažu da je poštenjak, a bija je

odvržen od zastupstva na Junti u Po-reču, jer su kazali svojim, da s tamjanom odviše disi.

A stovanoj pak gospodi Pazinskoj bil hotio reći, da jim ni od potrebe kako isto ni manje pošteno, da se oni mislaju u naše seljačke posle, jer oni ne spadaju u naše seljačko društvo, kako ne ni mi u njihovo gradjansko, i da te si više oplemeniti dušu i poštene, da idu svaki za svojin poslovom onaj dan kako i ostale droge dneve; neg da bi se usudili onde oni da stan ponabadi po svojoj staroj navadvi, ili da bi morda neuljudo mutili mir i red, a pak napokon neka si uzmu primer, da kako kmeti ne mute i ne uzmerniraju njih, kad oni izbiru za svoje gradjanstvo, da tako isto i oni ne niču kadi se ne siju.

Na dolje se čuje suviše, da jur su počele neke lukave lisice obilazivati aki bi koga moglo u svoju mrižu za, peti, zato bih tija i mojemu rodu ba-jednu ili dvi reći, da je došlo vrims njegove dobe, da se digne gori ne svoje noge, ako zeli biti sin slobode, i da se ne pusti prihiniti i navesti od one stranke, koja napasluje da se gradi suprotivna zastava i koja bi ga mogla jošter i u pogibelj dovesti, da ne po-vjerava onim, koji su ga dosada ružno ružili s imenom od „seava“ i „seavuna“, a sad u toj prigodi da mu se prilizivaju kao lukava lisica kokotu. Neko neka ostane viran svomu vladaru našemu privredoru Cesaru Franju Josipu I. Neka ostane viran svomu rodu i svojoj domovini i s tim će moć spa-sit sebi i svoj rod, i da tako će doći srgda, da će zanj moć nastati bolja doba. Za sada s tim savršivam moj govor i udiljivam moj pozdrav svim postovanim urednikom „Naše Sloga.“

Iz Kanfanara 19. maja.

U nas se još dobro drži i slavi naša mila narodnost. Vidi se iz ovoga: kad je naša slavna Reprezenčanca držala svoju sjednicu na 28. tek. mjesecu parodi inčenovanja obćinskoga liečnika i babicu (levatrice), odbacila je molbu jedinomu liečniku konkurentu i dvim babicama, budući da neznadu našega hrvatskoga jezika. — To je pametno.

Pogled po svetu.

U Trstu 14. lipnja 1879.

Kako smo već zadnji put javili, kod nas u Austriji je u ovaj par najveća politička važnost ta, da se sve bavi budućimi izbori. Tu Niemci, tu

Slaveni, tū Talijani neumorno nastoje, da posluju u Beč svoje najbolje i naj-pouzdanije ljude: svaki prama zeljam i potrebam svojega naroda i svoje ljepše budućnosti. Zato se usfamo, da se ne-spava ni kod nas u Istri, nego da se duboko pojmi sva važnost i sav za-masaj sadašnjih izbori. Pa kako čujemo, da se našemu tamu narodu naravaju nekoji ljudi toli u izločnoj kolici u zapadnoj Istri, od kojih se naš narod nemože ničemu nadati: tako ga i ovom svecanom prigodom zaklinjeno, neka se oglasi svakomu glasu, koji mu nedodje il od nas il od družta „Edinstvo“, ake zeli spasiti svoje poštenje. Kod izborih se nesni paziti ni na Petra ni na Pavla, nego na svoju sobstvenu obćenu korist, pa zajedno sa ostalom braćom glasovati za jedne te iste već ugovorene zastupnike, koji će u Beču tim više moći, čim budu jednoglasnije izabrani na svih redom biračišćih.

U ostatom iz ove polovine carstva neima ništa tako važna, da javimo na-sim čitateljem.

U onoj polovici sutra kao da se imat zatvorili ugarski parlament, koji da će se opet sastati dne 2. budućega mjeseca oktobra. Hrvatski se sabor sastaje uprav danas samo u tu sruhu, da obavi proračunske poslove, pa da se onda i on razidje. Dogovori kralje-vinskih deputacija ugarske i hrvatske da su odgodjeni tamo do oktobra mje-seca. U Hrvatskoj je od neko doba zavladala velika ogorčenost proti Ma-gjaron, a nije ni čudo, jer Magjari ne samo sto tjeraju politiku, koja ide u obec na zator Slavenah, nego i napose proti najjačnjim ugovorom gledaju, da prepreče razvoj i napredak i samih Hrvata. Ta ogorčenost da je zavladala i proti Niemcima, naime proti onim, koji dolaze tamo da se obogate svojim kramarstvom, pak se onda bane kao u svojoj kući.

Govori se, da se naša vojska sprema, da zaposjedne tako zvani Novo-Pazarški sandžak. Ali kao da nemisli ni to iti bez velikih potekzoča, zato da se naša diplomacija još uvjet do-govara s turskom, da joj ulje put u one pogibeljne kraleve. Sad se opet govori, i to pouzdanje nego ikada, da grof Andrássy misli odstupiti. Toma je da najviše krv njegovog ugovora s Turskom glede Bosne i Hercegovine, a sad evo i Novog-Pazara; jer polag tog ugovora Austrija ima u onih zem-lijama sve moguće dužnosti, a nikavim na svetu pravah. Zato i ruski konsul u Sarajevu da netrazi u Beču, da ga priznaju, nego kod Sultana u Carigradu.

Spodajte mi egnja žeravice,
Da ga metnou mladoj na srdačce
„Ko bi mi se sprohodila mlada“. —
Nit mu dišo nit mu s'ekom mīće,
Nit mu se jo probudila mlada. —
I on metno blju ruku svoju
I metno ju mladoj na srdačce,
„Ko bi mu se probudila mlada
— Nit mu dišo nit mu s'ekom mīće,
Nit mu se jo probudila mlada. —
(Sprogovara vojvoda Janko)
„Homo s' bogom, verne služe moje,
Homo s bogom edukuda smo došli,
Unula je Angjelina divojka!“
Nisu prišli vanku na pol dvara,
K' njoj se ūče stara mila majka:
„Si mi živa draga hćerko moja,
Kako si mi ote ti podnesla?
„Sve sam ležko, mila majko moja,
Ali uaježio Jankovu ruku,
Da bi ju bil još malo potiščal,
Ja bili mu se nasmijala bila.
Začul je to vojvoda Janko,
Tvrdo joj se viron zavirio,
Da joj neće junak oprostiti.
On se sedo staro majki doma,
On se ūče tri leta vi gori,
Zgoji kosa, kako i divojka,
Zgoji dječki s' i divojka,
Obuča se kako i sirota,
A na ruke bili konestriču.
V konestriču dvi bili kaučice,

Da ē jednu za dukat prodati,
Drugu da ē za dar darovati
Ki ēo njega Šivat naučiti,
S' kim ēo se on sirota hraptiti.
Kad je prišal na pol ravna polja,
(Spregovari vojvoda Janko:) „Pomož Bože i dva Marija,
Da ju prideš u Angjeline dvore,
Kad je prišal u Angjeline dvore,
Na dvore je Angjelina majka:
„Dohar dan li Angjelina majka.“
„Bog te sprini uboga sirota“
„Čes me zeti učna noćevati?“
„S dobre volje, uboga sirota,
Što to imāš v bilo konestriču.“
„Ovo imāni dvi svilne kaučice,
Jedna da ē za dukat prodati,
Drugu da ē za dar darovati,
Ki ēo meno Šivat naučiti,
S' kim ēo se ja sirota hraptiti.
Kad je bilo ūčura doba noći,
Al zavapi sirota neboga,
Da s' kim oče večer rečerati,
„S kojim ēu ja noćeu noćevati?“
„S manom očeš večer rečerati,
S Angjelinu noćeu noćevati.“
Kad je bilo neko doba noći
Al zavapi Angjelina divojka,
„Aj prekljata, mila majko moja,
I jaš ote bili dvore tvojo,
Kada si jo nigdar zagradila
I siroto va nje prijemala!“

Ni je ovo sirota noboga
Ner je ovo vojvoda Janko.“
I on se metne prek balkuna vanku
I ūče se staroj majki doma,
„Veseli so miha majko moja
Prevaril sam Angjelu divojku.“

Isti.

LXXXVII.

Žedan Junak.

(Lavrantska).

O ljubo ljubice,
Napoj me vodice!
Predragi sluge moj!
Niman je kapljico,
Log kade' ti j'ona,
Ku s'inoč douča?
San ti ju poslala
Po drobnu tlici,
Crujno lastavici:
Da bi ta tičica
Krčice polomila,
Da mi ni dragoga
Vode napojila,
Lačna nasilita.

Volt. sb.

LXXXVIII.

Piju vino tri delije mladi.

(Bergudska).

Piju vino tri delije mladi,
Spili su ga tri nedelje dana,
Spili su ga tri konobne vina;
Spili su ga plaćati ga nete.
I poskoči dato golobrado
Počao trčat od bačve do bačve,
Je li vina do nedelje dana.
Nije vina do nedelje dana.
Prestrati se mejašica mlada.
Šta je ona cari povediti,
Aj van Boga cari gospodine!
Pili vino tri delije mladi,
Pili su ga tri nedelje dana
Spili su ga tri konobne vina
Spili su ga, plaćati ga nete.
Kakovo su slike al spodebo?
Prvi plote kosut prek ramena,
Ta drugi jo dato golobrado,
Treći junak Kraljević Marko.

Volt. sb.

LXXXIX.

Kraljević Marko i Mare divojka.

(Bergudska).

Stani Maro pod te voda teči
Neka teče, da bi me ponesle,

Toga radi mi nerazumijemo, zašto be-govi bosanski, knko se kaže, prodavaju svoje zemlje te bieže iz onih krajeva. Vele, da to čine zato, jer da jih je strah zemljisnili zakonah, koji da bi je imali listi njihove starine, pa da gledaju spasiti što mogu. Toga nam je i sbog toga žao, što te zemlje kupuju strane, dočim su bosanski begovi naši ljudi. U Bečeju da se govori o nekakvom bosanskom saboru.

Dne 11. je njemački car Vilim svetkovao petdesetu ljetnicu svojega vjenčanja. Car Aleksandar nije mu došao na čest, zato se sad mnogo govorio o tom dogadjaju. Bismarck se je umišao i u egipatske stvari, zagroživ se baš po njemački onomu podkralju. Tako se to dogodilo, česa su se Englezi i Francuzi najviše bojali. Englezi da su sklopili mrlj s Afganom. U Africi nisu gotovi ni sad. I francuski Afrikanci da su se pobunili proti tim svojim gospodarom.

Framina i Jurina

Fr. Juro! Stavimo, da ti ki piše talijansko pismo, kada to prosi za glas, da bude deputat va Bedu.

Ju. Stavimo!

Fr. Pak da ti piše na kraju: *Mi rac-comando e La ricerisco!*

Ju. Ja bim mu odpisal „Gospodine! non ca-pisco.“

**

Ju. Frans! Dunko Vitazić i Klodić! Fr. Po moro hoće, ali njih ul nijednega! Zad kad jih je tuliko suprot njim, moraju biti ljudi od valjadi. Ala veselo zaperajmo malo:

Ju. Cui, Franjino, dobri starac Ča govor neki jarac: Cho dall'Istria vadan fuori Dollo slavissimo i fautori.

Fr. Ti mu Juro reci samo: „Noi ci siamo e ci restiamo, Perchè i tempi son passati Ch'eran schiavi i Croati.“

Ju. Per Diana e per Bacco Bas i ja sam misel tako, Sia il suo ad ognuno E non tutto abbin uno.

Fr. Pravo imam, dragi Jure, Così paro a mo pure Giacché l'Istria è abitata Od Talijana i od Hrvata,

Ju. Zađ s svet nas zrenu vanka Gliela dico bolla a franca, Un bon raro criveluccio. Sarebbe il nostro paesuccio.

Fr. Tako to su lari sari Od teh naših criveljari; Rec' jim troba ovo samo: Noi ci siamo e ci restiamo!

Attenendo ai fatti vostri Che noi farème ben i nostri Noi pure l'Istria amiamo Perchè ci siano e ci restiamo. E poi sapote che di botto L'Istria è un capotto Se andiamo a divisioni Non vi restate che bottoni; Zađ su vasi ti graditi Naše suknje botunići, Ma noi non ci dividiamo Perchè l'Istria amiamo, Ako j'krivo vadan fuori Quic nostri cacciatori *

PET PISAMAH o oplemenjenju voćakah.

(Dalje i konac, vidi broj 11.)

Dragi Ivan! Još bi Te imao na neko način oplemenjenja voćaka upozorit, n. p. na sevralicu, ali su taj uđin vrlo redko upotrebjavaju u praktičnom voćarstvu a ponajviše zato, što uvoj na imu narvata (cipele, latene) u jednostavni dobijali koi divljaju.

Također mi To je, milteti moj, na slijedeće upozorit t. j. ustaša u obavu kod oplemenjenja paziti?

a. Rekavši u svojih predajašnih pismi, da pitomu mladice imaju bit od jakih, zdravih, navljenito od plodnih voćakah, to ti još jednom bud srčano proporučujem, budući daš tada stopram otac koristnu posticu;

b. Da unato uzmo, nako Ti je ikakuo moguće, koji su jačno strane površi, pošto su ovđe najesvrsniji;

c. Da se isti čuvaju do porabe na hladnim i vlažnim mjestima gdje god u vru ili u pivači (podrumu), paže da tako istu od plesničko i drugih popogu zli, koji bi Ti takovo mladice osjetjelo;

d. Ozletujem mjestu na pitomim mladicama trbu uvoj naznati sa vrtljanskim vaskom, kojeg sam Ti u II. pismu tople preporučio. d. Troba uzračku oplemenjenju voćaka kolac zabit, oda tako navrt oslobođi od vjećevih i ptičal, koje bi u protivnom slučaju lalko navrt razlikovali.

e. Izgona treba marljivo na stablu ili sa zila otrgovati, oda tako laranu voćak ne uzmiju;

f. Čišćenje, okapanje i mnogo puti zalijanje oplemenjenju voćakah neobhodno je potrebno.

Ovo ujemanje oplemenitih voćakah može preduzmiti sve do 4 ili 5 godina, zoni, da će onda stoprin ljepe korist od svog voćnjaka erpit. Dakako ovakav voćnjak ni u buduće ne zapusti od njego.

Još mi je Ivane samo ovo reći, pa su namali zaključiti. Reći mi je daklo o izboru divljih za cjepljenje voćakah.

Pazi Ivane, da su voćeke, koje cjepliti i oplemeniti želiš, iste vrsti; jer n. p. voće, koje imade koštu, neda se uspjehom na njome oplemeniti.

* Trideset „Cittadino“ u broju 132 od 5 junija o. g. Imao je članak pod naslovom: Ističta pred političkim izbori. Među drugim stvari pisano je o njem i ovo: Bando adunato ai proti, agli i. r. impiegati, ai fanatici fatori dello statismo i. t. d. Ta pjesma je odgovor na onaj članak.

Za cieo si Ivane pazio, da se jabuka u krušku doduće oplemeni, ali ti ono mjesto, gdje su se navrdele, pokazuje, da se ova dva stabla neštažu najbolje, jer su različite vrsti. Zato je najčešće dvije jednake vrsti voća cijepiti ili oplemeniti, n. p. jabuke na jabuke, kruške na krušku itd. Ali praktični i umni volvari uveze na um, da često iziskuje protivno ovomu pravilu: *kalvota zemlje i kakva stabla, zatim njegova postojanost i plodovitost*; zbog toga valja nam znati, da se mogu (voćke) oplemenjujuci prenositi.

1. Jabuka na jabuku, jabuka na krušku ili tunje; 2. kruška na krušku, kruške na tunje; 3. kajsije i šljive na šljive; 4. breške (prase) na breške, na bademe (bajane) i na šljive svake vrsti; 5. tunje na tunje i tunje na jabuke i kruške; 6. tresnje na tresnje; 7. višnje na višnju, na tresnje srednje vrsti; 8. kajsije na kajsije, na bademe, i šljive; 9. Orah na orah, kesten na kesten, ūšnjak na ūšnjak.

Sčim ho, da sam ti što krate, jasnije i razumiješ podao svu nečine oplemenjenja voćakah, koje načinu napisala koliko na korist Tvoju toliko na korist svega mi milog naroda hrvatskog, te Dože daj, da ovaj moj trud učinim no bude, a u hvam se da neće, tada se sjeti mene, da Te naime srđano ljubim i ljubom.

Pod konac velikim glasom prikrivenjem svakom hrvatskom voćaru: *Sadi, njeguji i oplemeni voće i uđini eč sebi raj od vrta i ograde svoje! Voćarstvo će vam um razbistriti i sreće oplemeniti, a potonstvo će vam do groba sačuvati biti!*

Primi srđani pozdrav i prijateljski clevov od onoga koj Te iskrreno ljubi —

U Društu, 8 svibnja 1879.

Nikole Vožiba.

Gosp. N. Vozit, naš revni dopisatelj, o gospodarskih stvarih, zeli da se njege članke „Pet pisamah o oplemenjenju voćakah“ u posebnoj knjižici izdaje, da si tako svaki lako uzmognе prisvojiti toli koristan nauk o voćarstvu. Radi toga javljamo ovim, da je već pripravna za prodaju ta knjižica, već pripravna za prodaju ta knjižica, već se, bez troška za poštarinu, kod odpravnika Naše Sloge prodaju za samih šest novčića. Buduće ciena toj knjižici vas neznačata, držimo da će se te nivlastilo naši kmeti svi rado dobaviti, a da se opravljanje i postarina olakša, opominjamo naručenike, da se mnogi sakupe na njemu, da njim svim ukupno pod jednim zamotom više istiskah poša-jemo.

Odpravniteljstvo Naše Sloge.

Poziv.

P. N. Gospodi, koja žele začlaniti se u hrvatsko arheologlēno družtvo, ili mu što pripoštati, da se izvole javiti odgovornom uređniku ovoga lista, povjereniku spomenutog družtva.

UREDNIČTVO

Zaprilo me u tamnicu, tamnu Dokle svršan devot godin dana. Sli su vidit svoga gospodara, Na glavi mu černa kruna raste, Od ustu mu žuhki polin raste.

Volč. sb.

XCI.

Volosko.

(Lorranska).

Predragoo Volosko, drag moj diamantel U tebi so gojo tri vilo galante: Jedna vila moja, druga brata moja, A ti tretja vilo, hodi lipu z bogom, Dokle ti nahodiš mladoga junaka, Mladoga junaka dobre majke sina, Dobre majke sina, mluda Pierina.

Volč. sb.

XCII.

Djevojka Cotinjanka.

(Bergudska).

Nanaj, nanaj! drago dite moje! Da biš dobil caru carovinu, Da biš dobil kralju kraljevinu, Da biš dobil banu banovinu. To bi čulo banstove služe, Šlo su služe banu povidati. Ban jo veriš slugan zapovidal; Zaprite ga u skuro tamnicu, Dokle svršet deset godin dana, Hodte vidit da se on utro deša, On mi sedi na zlatnje katrido, Na glave mu zlatna kruna raste, Od ust mu zlatno perje raste,

Književne vesti.

Statistički Ured, hrvatske vlado u Zagrabu poslovno nam je blagostivo slijedeće knjige:

1. Financijsko gospodarstvo hrv. slavonske krajine u god. 1872 — 76 Strane 352

Stranah 348 I dio skrižajko.

3. Statistika vjerosjajnih zavoda 1847-1877, s obzirom pregovorom.

4. Statistika kaznenog pravosudja u Hrvatskoj za god. 1863-76 od dr. Urbanića profesora na svučilištu.

Što da N. Sloga o tako znamenitih djelih progovori, nego da se navešti u ime cijelog naroda spomenutom prof. g. Urbaniću i privastu statističkog uredu, duši ciele stvari, gospodini Milovanu Žorićevu. Ova publikacija na čast bi služila svakoj drugoj vlasti, kamo i neće vlasti danas imeno Hrvatske.

X

Tumač k občemu austrijskomu gradjanu zakoniku napisao Dr. Marian Dorečić. Knjiga Ia svezak I knjižica Albrecht i Fiedler u Zagrebu. Tom knjigom počeo je predstojnik pravosudnog odjela izdavni vrlo znamenito djelo. Hrvatska ima izuzenih pravnika višo nivo pastirab, ipak u toj nauci nojamimo skoro nica. Živio pisac i bog mu dno da brzo dovrši, što jo manjšio.

X

Slike iz hrvatske i sloveneke povijesti — knjiga koju smo poslednji put objavili, dobiva se kod „Uprava hrv. učitelja“ u Zagrebu i kod zagrebačkih knjižarnih, a stoji 50 novčića.

X

Za hrvatsku bibliografiju označujemo iz biblioteke našoga velenčenoga prof. M. Bastiana u Tatu slijedeće knjizice u 16. tini.

I. Kratka Razmisljajna visco cestri napomena razdrgljena za svaki dan od Mjeseca s narednostim za dobro xixiti u svaku vrstu. U Uidini (Udine) po Ivanu Karstu. Muteru MDCCXXXVIII Stranah 78.

Zahtijevita je ova opazka na kraju knjize:

Libri illirici stampati da Marco Giannini alla libreria della Speranza.

Annuntiacione della Madonna. — Cingaresca. — Dottrina Christiana. — Duso Verao Fr. Francesco Glavinicu. — Epistole. & Euangelii. — Eletra Tragodii del Statutarichia. — Figliuolo Prodigio del Gondoli. — Giuditta. — Litanei della Madonna. — Motivte Fr. Antonio Tellanovil. — Malta & Clissa. — Oficio della Madonna. — Oliva Istoria. — Piramo Tisico. — Passione di N. S. — Proteesi. — Pieśni Glubavi del Raginio. — Pieśni Istarski del Ragnino. — Quinto Novissimi del P. Glavinicu. — Tirona Comedia. — Villa Slovinka. — Vita della Santa. — Vita degli Santi. — Zigbet. — Zarecalo.

Volč. sb.

XCIV.

Nevjernoj djevojci.

(Lorranska).

Vera, ku san ti dal Si ju pritajila, Dari i prstoni Nazad povratila, Po kan ih pošiljač Šu ih darovati; A tebi razice Kosu održati. *

Volč. sb.

*) Dijalo istakli stari običaj.

XC.

Djevojka se tuži.

(Lorranska).

Srce moje! kad' putuješ,

Komu meni ti ostavljas!

Gorki su mi puti troji,

Jer je tužno srde moje;

Aš ja viđin, da me varas

Volč. sb.

Del P. Fr. Mattio Dineorich in Carattere Chiurilizio.

Versi di Santa Catarina. — Dottrina Chri-
stiana. — Prediche sopra li Evangelii. —
Catechismo, & Miracoli della Madona. — Ed
altri libretti. —

Ali po tom se vidi, da je gornja godina pogrešena, te ima stojati MDCXXXIII. God.
1606 bijaše u Rimu za Hrvatski jezik peni-
tencijar neki Kasić, jer se u istoj knjizici
čita:

Ego Bartholomaeus Cassius Sacerdos So-
cietas Jesu Sanctiss. D. N. in Basilica S.
Petri pro lingua Illyrica Poenitentiarium...
vidi hoc speculum Confessionis in lingua mea
materna confectum... nihilque inventi in eo
contra fidem catholicam aut bonos mores."

Poziv na Predplatu.

Ovim se brojem prvo polugodišće
svršuje. Molimo sve p. n. predplatnike,
da nam predplatu za sljedeće polugo-
dišće za vremena posluju, a dužnike da
svoj dug što prije namire.

Uredništvo.

Bratovščina hrv. ljudi u Istri.

IMENIK DRUŽTVENIKAH.

Barišić Pavlo Jurist u Građen f. 1,
Jelusić Kazimir u Knstru f. 1, Kinkela Vja-
košlav učenik Kukavica nov. 30, Justinić M.
župnik u Miholječu f. 1, Iliju Niko župnik
f. 1, Bogović Petar župnik f. 1, Milivojević
Pavao kapelan f. 1, Rode Franjo učitelj f. 1,
Juranić Ivan f. 1 za 1877-78, Kraljević Mate
kmet nov. 50, svi u Dubašnici. Mandić Kr.
kmet u Kučelju f. 1, N. N. u Klanj u glav-
nici f. 1, Vlah Ivan Vladić kmet u Jurišiću
f. 2 za 1877-1878, Bahman Franjo liečnik
f. 1, Bahman Ladislav učenik f. 1, oka u
Bistrici. Šlić Dinko e. k. činovnik u Tatu
f. 1, Jedrilić Niko učitelj f. 1, Franki Jerko
kapelan f. 1, Lesica Pero trgovac f. 1, Franki
Antun kmet nov. 30, Pačinski Antun uprav-
ljatelj nov. 30, Lesica Jure trgovac nov. 30,
Albanež Niko župnik f. 1, Fabijanik Pavlo
kmet nov. 30, Brechler Marija učiteljica za
god. 1878-79 nov. 60. Turato Luka kmet
nov. 30, Kumhatović Niko mornar nov. 30,
Antunović Niko mornar nov. 30, Bašo Niko
trgovac f. 1, sv. u Omislu. Zahija Matija žup-
nik f. 1, Volarić Josip svećenik f. 1, Bausić
Josip svećenik for. 1, Volarić Matija težak
nov. 30, Mahu ju Matija težak nov. 30, Mo-
gorović Matija učitelj f. 1, Gršković Ivan kmet
nov. 30, Polonija Josip kmet nov. 30, svi u
Vrbniku. O. Julio Bruner u glavnici f. 1,
O. Venedig Hermann katehet f. 1, O. Adjut
Benigar glav. nov. 60, svi g. prinos nov. 50,
Načinović Stepan kmet nov. 50, Stember-
gar X. u glav. 50, Farožić Ivan poštar u
glav. nov. 50, u Trost Ivan nov. 30, X. X. u
glav. nov. 10, svi u Pazinu. Marotti Franjo
Administrator u Kršanu f. 1, Gojtan Franjo
kapelan u Gračiću f. 1, Markić Matej ka-
pelan u Hrušici f. 1, Jelušić Rajmund kapelan

XCV.

Mladčeva tužba. (Lorraine).

Jur vidis, da me ni
Da si me skoneala,
Da me j' milostod tvoja
Po svetu sprognala.
Po svetu san hodil
Kako iščelja *)
Vime božje proseč,
Kako sirotica,
Milo moje drago
Ni to manna pravo.
Da san to je služil;
Pa da grem drugamo.
Ako ti ni pravo,
Saši me drugamo
Drugo to me vile
Radostno imati;
A ti es se dušo
Za manon plakati
Za manon plakati
Milo ozirati,
Milo obzirati
Gorko tugovati,
Plaćen i zdihujen,
To j' življenje moje,
A tobi divočko
To j' velo veseloje

Volč. sb.

u glav. f. 1, u g. prinos f. 1, Nežić Antun
učitelj f. 1, N. N. u glav. f. 1, Lupatina
Fortunat trgovac f. 1, Brajša Matija gimu
f. 1, Roviš Ivan sakristan nov. 30, Lukež-
Šnidarić Ivan kmet nov. 30, Lizzul-Mirkul
Ivan kmet nov. 30, Vozila Ivan kmet nov. 30,
Comisso Ivan zvonar nov. 30, Comisso Josip
zvonar nov. 30, Giusti Ivan nov. 30, Ružić-
Oršanić Ivan kmet nov. 30, svi u Pićnu.
Brusić Ivan Josipov kmet za g. 1876-77-78
nov. 30, Brusić Josip Josipov kmet za god.
1876-77-78 nov. 30. Dubrović Franjo jurist
u Miholječu f. 1. Jane Josip kapelan u Ru-
kavcu f. 1.

Različite vesti.

Promjene u trčanskog-Koparskoj bisku-
piji. C. g. Anton Rogać, je imenovan kurat
u Katinari, gdje je i do sad upravitelj bio. —
Umro je dan 13. ov. njih prečastni gosp.
Mihovio Fleischer. Doktor stolnog kapitola u
Trstu, u 68 god. svoga života a 44 svećeništva.
U njem zgubi biskupiju u svakom obziru
neovisnosti njega svećenika. P. U. M.

Promjene u Krčkoj biskupiji: Umro je
in. g. Anton Milletić uprav. podžupe u
Valunu, kamo ido m. ē. g. Franjo Linardić
dosadanji uprav. podžupe u Svetoj Fuzki; a njega
će izmjeniti m. ē. g. Matko Orlić.

Tabor u Bakru. Dan 1 o. mj. bili su
se u Bakru sakupili mnogi pristaši stranke
prava u Tabor, da prosvjeduju proti tomu, što
ja rečki gubernator prigodom srebrnog pribra
Velječnju. Njeg, pozavajući tučdaj u ime
hrvatskoga Primorja, zatim su izrekli, da unred
hrvatski imu važe želje, nego li jih izriče sada
vladajuća stranica, nupokon pitali su veću slo-
vaku Stampu; takova velika skupština dobra
su. Neka se čuju sva zvona. Narod će pristati
uz onaj glas za koju bude mislio, da je prav.

Matija Hrvatska imala je duo 22. t.
mj. glavnu skupština. Za teknuću godinu odlu-
čilo se izdati ove knjige: "Povest Karlovač-
kog Rude Lojaspica; Povest Hrvata od 1826-
1830 od Tade Šmitićekla; Jurkovčeva dram-
atička djela II. sv.; Senovino male prijordjek;
Tomićev roman: "Zmaj od Bosne"; Flaminijev
prevod Fenomena Telemaka; Murkovićev
prevod Irvingovih crteža II. svećnik; Vehorov
prevod Amiersonovih crteža iz vojninskog života.
Kako se iz togi vidi i iz drugih izvještajah,
hrvatska matica napreduje da nemaže hapse.

Brauni zove se novi politički list, koji je
počeo izlaziti u Zagrebu 10. junija. Štampa
so utovar, četvrtak i subotu. Cijena mu je 1 for.
na mjesec; 3 for. na četvrt godine. Uredništvo
i Uprava u Hici Bauerova kuća br. 19. Vlasti-
nik izdavatelj Dr. Josip Frank. Odgovorni
Urednik Martin Polić.

Krupna progresačka podkrata nam se je
u broj Naša Sloga od 1. junija. Na drugoj

strani u prvoj polovici z. stupaču pisano je:

"Ali mi gubimo i pristajući za pores;" a imalo
je biti rečeno: "pristajući za upis ili upisnu.

LISTNICA

Kinetu u Beršecu. Nemojte se toliko za-
liti. Ni Bog svim neogodi, a kamo li hoćemo
mi. U priliki odgoriti čemo Vam više.

XCVI.

Mladč mora zapustiti djevojku. (Beršeca).

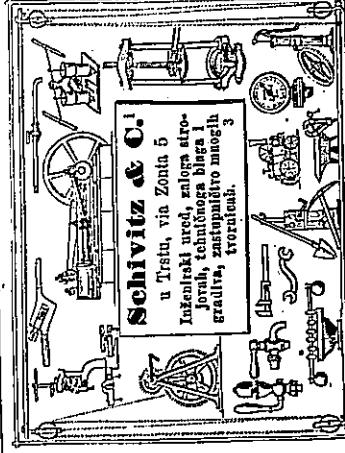
Čera jesan s dragim govorila,
Danas ga nis čula ni vidila,
Da bin mu ja leh konja vidila,
Kako da bin dragoga mojega.
Zela j' vidre, šla je po vodicu,
Tut na vodi drag njoj sediša;
Božja pomoci, o dragi junaca!
Bog to primi, o mlada djevojko!
Čin sam ti se, drag moj, zamirila
Aj da nisan prij' na vodi prišla,
I na vodi konja napojila?
Nisi mi se ti s tih zamirila,
Lego majka mi te neda zeti,
Mila majka, i rojena sestra.
Leh te prosin, ljubo moja draga,
Neženi se izvan roda mogu,
Izvan roda, grada devotega.
Jos te prosin, ljubo moja draga!
Kada budes pod vinen djevojka
Nehodi mi mimò dvora moga,
Nehodi mi tužnu srđu moga,
Zaš ča pukaut tužnu srđu moje,
Zlati prsten, ki mi je pol tebe
Drži si ga za spominje moje.
Jos neprvođe nedoljica dana
Da je ona novestica mlada
Izvan roda devotoga grada
I mu prođe inimo njena dvora.

Dopisniku iz Bojjanu. Hvala! Molimo one
od 24. koji budu.

Pregled trčanskog tržišta.

dne 16. Junija 1879.

	OD for. n. #	DO for. n. #
Vos primorski 1 ugarski za 100 kg	110	116
Kafa Porterika	71	85
S Domagoj	51	78
Ilo polag vrsti	—	—
Cukar austrijski	30	30
tučeni	32	25
Grijoty travo buhače (Gri- antom)	180	190
Naranča skrilača . . . za 100 kg	4	4
Karuba puljoko	6	50
lorištaninsko	—	—
dalmatinsko	18	19
Smokva Kalanata	2	5
puljezko	—	—
Limonski skrilač . . . za 100 kg	98	100
Bademki štit modulno palj. za 100 kg	—	—
dalmatinsko	—	—
Lešnac	—	—
Šljivo	14	50
Pionon rusk	10	75
ugarska	0	10
galaska	—	—
Rukutuz (turkijski) rusk . . . ugarski	0	25
Boz	6	7
Jočan	0	50
Zob ugarski	0	30
arbanska	—	—
Passul (fačol), polag vrsti robo	9	10
Bol	—	—
Leđen	12	11
Orlič talijanski	14	16
Inglizki (Milajski)	88	100
Vuna bosanska	110	125
morežnja	102	—
islanska	—	—
Dasko koruško jočolico	50	90
Stajarsko	41	75
Grožn	12	14
bukorelo	8	12
Ulio Italij. nizje vrstl . za 100 kg	42	45
najbolje	57	62
srđenjivo trati	—	42
dalmatinsko	—	—
istarsko ulje u kartuli	12	50
Kozno ulje u kartuli	15	—
Kozno strajeno nasko	155	183
solno vojivo na ko	107	131
dalma. ist. i hosa	70	90
janjeđo nasko . . za 100 kom	83	92
dalmatinsko	50	75
kožo . . . za 1 f. kg	60	75
vnorno slano	58	65
vnino ulje	50	65
zejzo za 110 komadah, u srobru	25	26
Bakalar . . . za 100 kg	28	31
Sardole i baril	15	24
Vitrol modri . . za 100 kg	22	27
zeleni	5	50
Meslo	76	91
Loj dalmatinski i naski	41	42
Salo	—	—
Masi (salo razpoljeno)	42	43
Slanina	32	35
Kuklik otolitar (100 literar) . . za 100 kg	—	—
Ilij naski	9	—
starški	8	8
Ljepo od Javorika	12	14
Vlnska strigolino (Gripula)	31	48
Mod	32	—
Lumber (jabukovo od Jave- rike)	12	25
Pakl baril od 100 kg	3	73
Cunjo (Straco) . . za 100 kg	17	25
Katran dalmat	14	16

OGLAS.

Donosi se na obće znanje da pod-
pisana tvrdka prima, te umali odpravlja
svakovrstne robe za Bosnu i Hercego-
vinu i Neretvu do u Metkoviću za 50
novčića od 100 kilograma.

Odlične prevoze radnike i ine
putnike za 50 novčića iz Gradca
u Metković.

Tko bi htio potraje obavijesti,
nek se pismeno obrati podpisanim.

MATO ANDRIJAŠEVIĆ
GRADAC (Dalmacija)

KORISTNA OBZNANA

preč. svećenstvu.

Tvornica vođenih svećenih A-
lojza Badera u Gorici, koja je bila
počasena srebrenom kolajnom na iz-
ložbah u Gorici 1854 i u Trstu 1871,
a čestim diplomom na svjetskoj izložbi
u Monakovu 1855, u Parizu 1855, u
Beču 1873, i broncenom kolajnom na
zadnjoj svjetskoj izložbi u Parizu godine
1878, preporuča svoje sveće od pčeli-
njeg voska, koje su cene, tjelesno i
potagano gore, nimalo ne kidaju, te necide
po oltari.

Crkvena obskrbničta mogu plaćati
konec godine. Svaka naručba izpuni
se hitro i točno.

Alojz Bader.

Mojih svećenih ima u zalihi tako-
djer Gašpar Kastelac u Materiji, G. P.
Fabiani u Lokvi (Corgnale), Janez Go-
jević štančunar u Sezani.

Da iman rožić,

Kitieu bošiljka

Aj' kitie bošiljka

Gračiću pelenca

Aj' pelinac pelinac

Zubke zolje moje

Aj' zukko zolje moje

Va dne i ponoci

Aj' ki te goji sakdan

Sužan bude u blagdan.

Volč. sb.

XCVIII.

Oženjena premiada.

(Zarska).

Radićeva rožica.
Z roson se jo friskala,
Kada rosa opade,
Tada roza uvono.
Veni, veni venica, (vola roža)
Kako i dvojčica,
Ka se j' mlada ženila,
Nikad veselja imala;
Kako ni ona tičica,
Ka je gernio spiecali,
Nutra mlada gojila;
Ona se j' tužna ženila,
Da su ji mladi kradeni:
O pusti moji mladići
Za koga sam vas gojila.

Volč. sb.